

28

Om Th. №4

28

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

FESTEN

i

Hôtel d'Angleterre

den 7de October 1838.

Musikterter.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Kjöbenhavn.

Trykt hos Directeur *Jens Hostrup Schultz*,

Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Hôtel d'Angleterre

den 7de October 1835

Minister

Thorvaldsens Museum

ARRIVÉ

Mjöbrennan

Ligt hos Hæderen Lene Westrup Schulte

N° 1.

C h o r.

Fædreland!

Lysere tindrer Din Stjerne,

Sønnen kom hjem fra det Fjerne,

Fløi over Strand.

Palmerne faure,

Myrthe og Laure,

Fængsle ei Thor;

Nordstjernen blinker,

Bøgholmen vinker,

Yndigst er moderlig Jord.

Fædreland!

Mød ham med udbredte Arme,

Favn ham med moderlig Varme,

Tryl som Du kan!

Öine, som funkle,

Midt i det Dunkle

*Straaleglands tee;
Hjerter, som glöde,
Roserne röde
Yndelig plante paa Sne.*

*Fædreneland,
Rüg kun paa Böge og Vipper!
Fattes Du Bjerge og Klipper,
Hent dem paa Stand!
Thor dem udhugged,
Rota dem vugged
Mildt over Sø;
Sommer og Vinter
Kridhvide Klinter
Kneise paa Bögenes Ö!*

N. F. S. Grundtvig.

N° 2.

*At give Sjelen Vinger, som
Den bære til Guds Helligdom,
At aabne Ahnelsernes Væld
Og skjænke Jordan Haab og Held,
At knytte ved et evigt Baand
Hvert Hjerter til den store Aand,
To Engle steg fra Himlen ned:
Den skjønne Kunst og Kjærlighed.*

*De mildt berörte Stövets Blik,
Og da först Lyset klart fremgik;
Naturens Liv var meer ei Trang
Til Kamp for egen Undergang,
Men Stræben mod den Harmonie,
Som Skjönhed aabenbares i;
Med Ærefrygt sank Stövet ned,
Fandt Gud ved Kunst og Kjærlighed!*

Th. Overskou.

N° 3.

R o m a n c e .

*F*ædreneland! i fjerne, skjönnne Lande,
 Hvis Luft er saa mild, hvis Himmel stadig blaa,
 Drager mig Savn hen til de Strande,
 Hvor jeg som Barn til Himlen sorgløs saac.
 Det vinker mildt, det lokker ömt,
 Med kjærlig Röst det kalder mig tilbage.
 Det vinker mildt, det lokker ömt,
 Det vil mig hjemad drage.

*D*annemarks Kyst! din Mark, din gyldne Ager,
 Havet, der slaaer sin Bølge höit mod Strand,
 Det al min Hu kjærligt betager,
 Gjör atter til Barn den aldrende Mand.
 Det vinker mildt, det lokker ömt,
 Det al min Sjæl og al min Hu betager.
 Det vinker mildt, det lokker ömt,
 Til Hjemmet det mig drager.

O Fædreland! lad fremmed Rige binde
 Lauren til Krands og række herlig Lön;
 Een er den Lön, helst jeg vil vinde,
 Den Kjærlighed, du skjænker til din Sön.
 Den vinker mildt, den lokker ömt,
 Den hvisker södt i mine Længsels-Klager.
 Den vinker mildt, den lokker ömt,
 Til Hjemmet den mig drager.

H. Hertz.

N° 4.**Musik og Plastik.**

*D*engang Lyset blev, paa Herrens Bud,
 Da blev Skjönhed med det Samme,
 Thi da Verden modtog Lysets Flamme,
 Selv den sendte sine Straaler ud.
 Skjönhed synlig stod for hvert et Öie,
 Men Forgængeligheds Lod den fik;
 Opad drog den Stövets Blik,
 Peged mod det Höie,
 Mens den selv forgik.

*E*vig Skjönhed, som ved Tidens Magt
 Var til Dödelighed bunden,
 Om sin Banemand, för han var svunden,
 Vikled sine Rhythmers Blomsterpragt;
 Lyrens Kunst lod Tidsforandrings-Ejæden
 Dannes om til rhythmisk Toneström;
 Tonen dog, af Veemod öm,
 Klager midt i Glæden,
 At dens Liv er Dröm.

*H*öit fra Guders Chor til Hellas kaldt,
 Kom en Genius med Vinger,
 Som, för Svanesangens Afsked klinger,
 Skjænker Skjönhed blivende Gestalt.
 Seclers Taage kan den Stærke skjule,
 Men hans Lyn gör klart, hvor Taagen stod;
 Stormen lig om Heclas Fod,
 Svinger han fra Thule
 Sig med gjenfödt Mod.

*A*tter Skjönhed staaer lig Fjeldets Top,
 Som af Evighed blev præget;
 Men ved Sangens Magt paaany bevæget,
 Stenens Ro til Fremgang løses op:
 Kunsten, opvakt fra sin Marmorhvile,
 Möder Kunstneren i Rhythmers Dands;
 Toner sværme ved hans Glands,
 Flagre hen og smile
 Til hans Laurbærkrands.

J. L. Heiberg.

№ 5.

Amor triumphans.

*Nu lytter! Min Musa synger
Amors Bedrift.*

*Du Stakkel, hvem Sorgen tynger,
Tankerne skift!*

See, Aftnen er smuk og Guden nær!

Han hilser os hist i Stjerneskjær

Og bringer med sig Klynger

Af straalende Seirs-Trophæer.

Som Hyldest ham Ares rakte

Modlös sin Hjelm;

Og ydmyg sin Thyrsus bragte

Bacchus, den Skjelm;

Poseidon, den gamle Graaskæg god,

Beseiret sin Trefork gav til Bod, —

Selv Phöbus Lyren lagde

Som Offer for Amors Fod.

I Himlen er ei hans Lige —

Daarer! Og I

Tör vove mod ham at krige?

Hylder ham, thi

Hvad tænker I arme Stakler paa!

Skal ikke Jer Hyldest han forsmæde,

Saa offer ham, den Rige,

Det Bedste, hvad I formæde!

Thi læg for hans Fod, o Maler,

Pensel, Palet!

Og Du, som fra Scenen taler,

Krandsen ham flet!

O Digter, Din Pen Du vie ham!

Hver bringe sit Offer uden Bram!

En gammel Gjæld betaler —

I skyldte det Bedste ham!

H. P. Holst.

N° 6.

C h o r.

Fædreneland!

End, som i Hedenolds Dage,

Skjaldene stamme fra Brage.

Trindt om din Strand;

Morgen og Aften

Daaden og Kraften

Løstes i Sky,

Gamle og Unge

Eenstemmig sjunge:

Vingthor er vaagnet paany.

N. F. S. Grundtvig.

The first part of the book is devoted to a general
 introduction to the subject of the history of the
 world. It is divided into two main parts, the
 first of which is devoted to the history of the
 world from the beginning of time to the
 present. The second part is devoted to the
 history of the world from the present to the
 future.

The second part of the book is devoted to a
 general introduction to the subject of the
 history of the world. It is divided into two
 main parts, the first of which is devoted to
 the history of the world from the beginning
 of time to the present. The second part is
 devoted to the history of the world from the
 present to the future.

W. E. A. Andrews